

Lucie Stránská

Martina Jelínková

SIT nás baví svět

ŠTĚPÁN FEIK

Začátek dubna přinesl teplé jarní počasí a „kořist“ pro můj diktafon v podobě Lucky Stránské a Martiny Jelínkové – dvou nepostradatelných žen v IT u distributora s přidanou hodnotou Veracomp. Poseděli jsme na jedné z pražských zahrádek a povídali si o práci u distributora a o ideálním notebooku pro ženy. A na závěr mě dámy zasvětily do velkého tajemství: jak zvládnout IT, děti a rodinu.

Jak jsme přišly do IT

Dámy, na jaké pozici ve firmě pracujete?

Lucka: Než k nám přišla Martina, byla jsem zodpovědná za provoz firmy – to znamená, že jsem měla na starosti logistiku, nákupy a také marketing, kterému se nyní mohu věnovat naplno, což velmi oceňuji. Obnáší to mnoho činností – od klasického produktového marketingu až po plánování a samotné pořádání akcí pro naše partnery. Dělám i klasické PR.

Martina: Lucka už zmínila, že jsem po ní převzala řízení provozu firmy – dělám všechno kromě marketingu, obchodu a techniky. K tomu mám ještě na starosti i personální záležitosti: výběr nových zaměstnanců a péči o ty stávající.

Martino, nemají z vás ve Veracompu všichni strach?

Martina: (smích) Nemají. Jsem spíš pečovatelka než zlý boss. Aktuálně je mou největší starostí právě nábor nových tváří. V malém týmu, jakým je ten náš, nesmírně záleží na tom, jaké lidi do něj přivedeme. Pokud uděláme chybu, tak to firmu hodně poškodí.

Kolik lidí vlastně ve Veracompu pracuje? A jak vypadá ideální pracovník?

Martina: Blížíme se počtu 20 zaměstnanců – jsme tedy malá firma. A ideální pracovník... Přijde na to. Určitě by měl mít odborné znalosti a dovednosti. Kromě toho ale hodně dbáme na to, aby mezi nás lidsky zapadl. Jsme mladý a dynamický kolektiv – chceme pozitivní, nadšené a energické lidi!

Lucka: A kreativní! Ačkoli máme jasně dané mantinely, můžeme si ve firmě dělat věci po svém – to všichni oceňujeme, a proto nás baví pro Veracomp pracovat.

Martina: Všichni nějakým způsobem ovlivňujeme směřování firmy a jaké věci budeme dělat. A k tomu je potřeba skvělý kolektiv.

Odkud jste vlastně do světa IT vstoupily?

Lucka: Až na krátkou epizodu hned po vysoké škole, kdy jsem strávila asi devět měsíců ve firmě, která vyráběla nábytek, jsem jen v IT – a to ve Veracompu. Hmm... Už je to jedenáct let... Nějak to letí. (úsměv) Za tu dobu jsme sice třikrát změnili jméno firmy, ale... (smích)

Martina: Moji IT kariéru nastartovala náhoda při studiu na vysoké škole, kdy jsem si našla brigádu ve společnosti Hewlett-Packard. Strávila jsem tam příjemných pět let na poloviční úvazek a poprvé se střetla s IT světem. Když jsem pak po škole hledala práci, už jsem věděla, že se nebudu živit jako účetní, ačkoli jsem tento obor vystudovala. (úsměv) Začala jsem v telekomunikacích a postupně jsem se dostala až do Veracompu.

Martina Jelínková

Svět IT stále dominují především muži – jak se na vás dívají?

Lucka: Pro ženu je velká výhoda pracovat v IT. I kvůli převážně mužskému kolektivu. Musím říci, že si nás ve většině případů hýčkají a jsou za ženský element moc rádi. Pro mě osobně je určitě lepší pracovat mezi muži než v čistě dámském kolektivu – to bych asi nevydýchala. (smích)

Martina: Jsme v menšině... A oni si nás opravdu váží a hýčkají! (smích) Každý mužský kolektiv potřebuje ženský element – na určité věci máme jiný názor a pohled, což muži vědí, potřebují a oceňují.

Jiný pohled na věc – je to hlavní přínos žen pracujících v IT?

Martina: Žena je obecně schopna spoustu věcí lépe zorganizovat a jsou oblasti, na které pánové prostě nemají mozkové buňky. (smích)

Lucka: Funguje to i naopak. Konkrétně v mojí pozici jsem závislá na vstupech od kolegů – vstupech technického charakteru, které bych sama dohromady nedala. Vzájemně se dobře doplňujeme – to je ten největší přínos!

Ideální notebook

Oslovují vás elektronické produkty orientované na ženy? Podlehly jste někdy pokušení?

Martina: Ne, nemám růžový mobil ani nic podobného. V poslední době jsme ale podlehly lehkým notebookům, které jsou tak trochu prožensky orientované: líbivé, lehoučké a stylové.

To je zajímavé, protože nedávno totiž společnost Intel publikovala výsledky velkého průzkumu týkajícího se ideálních notebooků pro ženy – jaký by podle vás měl být takový ideální notebook? Lehký a stylový?

Lucka: Určitě lehký, ale zároveň výkonný. Rozhodně musí mít i velkou výdrž, což ty naše splňují.

Martina: Výběr nových notebooků ve Veracompu proběhl tak, že jsme byly dotázány, co bychom od nových strojů požadovaly. Chtěly jsme tedy lehké stroje s dlouhou výdrží baterie, to byla jediná dvě pro mne důležitá kritéria.

Který stroj jste si nakonec vybraly?

Lucka: Volba padla na Lenovo Yoga 2 Pro. Mám ho tady sebou! (Lucka jej vytáhla z kabelky a hned začala předvádět všechny jeho vymoženosti.)

Jakou roli při výběru nového notebooku hrál design?

Lucka: Když jsem jej viděla poprvé, zmohla jsem se jen na „Wow, ten se mi líbí!“.

Martina: Musím říct, že z toho, jak vypadá, mám radost. Ale na druhou stranu jsem si jej jen kvůli tomu, jak vypadá, nevybrala. Je to pro mě především pracovní nástroj.

A využíváte všech jeho předností? Jde totiž o zařízení 2 v 1...

Lucka: V práci jej používám v notebookovém režimu, ale v posteli nebo na gauči vítězí tablet.

Martina: Záleží na situaci – a to se mi na něm líbí.

Lucka: Ještě je tu „mezirežim“ v podobě stojánku, který je jako stvořený pro seriály!

Je pro vás důležitý dotykový displej?

Lucka: Zvykla jsem si na něj natolik, že teď jezdím prstem i po monitorech, které tuhle funkci nemají. (smích)

Martina: Zažila jsem skutečně velké překvapení, když jsem notebook vybalila doma a mým dětem to netrvalo ani vteřinu pochopit a začít ovládat. Stále si zvykají, že nemohou sahat na všechny monitory... (smích)

Když jste v té posteli nebo na gauči – jaký obsah vlastně nejčastěji konzumujete? Hrajete třeba hry?

Martina: Dětem pouštím na YouTube pohádky, ale na hry není moc času.

Lucka: A vlastně ani chuť – hry mě vždycky trochu mýjely a nikdy jsem nepochopila, v čem spočívá to kouzlo.

Martina: Čas věnovaný hrám se dá určitě využít lépe.

Lucka: Jsou i jiné závislosti...

Martina: Já osobně jsem trochu závislá na internetu a nemůžu jet na více než dva dny někam, kde k němu nemám přístup. Minimálně jej musím mít neustále v mobilu.

Využíváte tabletového režimu třeba ke čtení knih? Nebo máte čtečku? Anebo dáváte přednost papíru?

Lucka: Mám ráda knihy, jejich vůni a líbí se mi je vystavovat v knihovně. I když nemám tolik času na čtení, jako jsem měla dřív, určitě mám raději klasickou papírovou knihu.

Martina: Také mám ráda papír, ale protože trávím hodně času v autě, objevila jsem nový druh čtení – audioknihy.

Čtete, pleteme, tancujeme, fandíme

Když jsme u knížek – co čtete?

Lucka: Klasické romány – všechno od Johna Irvinga! Mám ráda zejména Irvingovy méně známé tituly, jako jsou *Modlitba za Owena Meanyho* nebo *Rok vdovou* či skvělá *Pravidla moštárny*. Román, který jsem schopna si přečíst ještě několikrát, je pro mě *Sto roků samoty* od Márqueze.

Martina: S Luckou se shodujeme ve vkusu, ale momentálně čtu spíše odborné publikace. Tím, že jsem dostala ve firmě na starost i personální záležitosti, musím se sama neustále vzdělávat. Naštěstí jsou k dispozici i odborné audioknihy – poslouchám hlavně ty o osobním rozvoji.

Novinářská čest mi velí se zeptat – zasáhly vás dva velké fenomény – severské detektivky a Padesát odstínů šedi?

Martina: Než jsem se k *Padesáti odstínům šedi* dostala, slyšela jsem na to takovou kritiku, že jsem se do nich nakonec nepustila.

Lucie Stránská

Lucka: Já ano... A... Docela mě to chytlo. Mám ráda odpočinkovou četbu a kdysi jsem chvilku „jela“ v harlekýnkách. I když – to byl s odstupem času proti *Padesáti odstínům* slabý odvar. (smích) Nicméně je to četba, kterou nakonec ocenili i doma... (smích) Ale to tam nepišťte!

Nebojte, vystřihneme to... Jak trávíte volný čas? Sport? Děti?

Martina: Určitě děti! Věnuju jim každou volnou chvíli po příchodu z práce a celé víkendy. Hodně času také trávím na zahrádce a odmalička jsem „rukodělná“ – neustále něco tvořím, hodně háčkuju a pletu: dětské čepičky nebo aktuálně velmi moderní rekvizity na newborn focení miminek...

Lucka: Je to naše teta, která zásobuje firmu čepicemi... (smích)

Martina: Říká se, že pletení uklidňuje – a je to pravda. Úžasná terapie!

Lucka: Na tohle nemám nervy, radši něco akčnějšího! Ráda fandím, i když – co se mi narodila dcera, tak už se na stadion nedostanu jako dřívě. Jsem slávistka... Což mi ale při současných výsledcích nepřináší mnoho radosti. (povzdech) Dál ráda lyžuju a vždycky fandím našim v různých sportech při světovém poháru, mistrovství světa nebo na olympiádě. Kromě dcery se věnuju i tancování, ve kterém jsem našla ideální způsob, jak vypustit páru.

Máte oblíbený tanec?

Lucka: Nene, spíše něco rychlejšího. Třeba techno. (smích)

Martina: Teď nevím, jak bude háčkování a pletení vypadat vedle Lucčiných akčních zájmů... (smích)

Lucka: Nemám jen akční koníčky! Občas si také jen lehnu a celý večer koukám na seriály. Mám ráda mysteriózní krimi, fantasy nebo historickou klasiku v podobě *Downton*

Abbey. Líbí se mi i psychologické nebo špiónážní seriály jako třeba *Breaking Bad* nebo *Homeland*. Klidně zvládnu i nějaký krvák typu *True Blood* – *Pravá krev*. Velkým fanouškem seriálů je i náš pan ředitel, který mi doporučil seriál *True Detective*, ze kterého je neuvěřitelně nadšený.

Martina: Když tak Lucku poslouchám, tak netuším, kde na to bere čas. Seriály totiž nestíhám.

Jak na děti a IT

Jak si tedy na své koníčky a děti v dnešní (poněkud hektické) době děláte čas?

Martina: Občas je to opravdu těžké a je potřeba úplně vypnout. Ale nakonec se dětem věnuju moc ráda – neuvěřitelně mě to nabíjí. Vyloženě se celou cestu z práce těším na to, co mi zase povědí! Uděláme si hezký večer... Lucko! Ty jsi úplně naměkko! (Skutečně!)

Lucka: Mateřství jsem se původně bála a oddalovala jsem je, protože jsem si myslela, že mi změní životní styl, na který jsem zvyklá, a změní mě to. Kdybych ale věděla, jak fajn to je a obohatí mě to, tak neváhám a jdu do toho daleko dříve...

Martina: Soudě podle toho, jak se pan redaktor tváří, tak děti nemá... (smích)

Jak jde o děti, tak ztrácím schopnost se přetvářovat...

Martina: Měla jsem děti celkem pozdě, protože jsem si to vůbec nedokázala představit, nikdy jsem k nim extra vztah neměla... Ale co je mám, úplně mě to změnilo a jen vidím dítě, jsem úplně naměkko. Jsou úžasné.

Lucka: Nakonec mě mateřství vůbec neomezuje, jak jsem se bála! Naopak – každý den je najednou o dost lepší!

Martina: Pan redaktor stále není přesvědčen...

Dejte mi ještě několik desetiletí. Už vaše děti budují infrastrukturu nebo konfiguruji servery?

Lucka: Tak daleko ještě nejsou, ale moje téměř dvouletá dcera už si umí sama pustit pořad na YouTube. Aktuálně u nás vítězí Prasátko Peppa.

Martina: Už si hrají s telefonem, pouští si videa a prohlížejí si fotky. Pětiletá dcera už píše babičce e-mailly.

A už pro ně máte vlastní tablety nebo počítače?

Martina: Nebude to trvat tak dlouho a samy si o něj řeknou. Už teď máme doma odložený notebook, který děti využívají na pohádky.

A čtou? Nebo raději koukají do obrazovky?

Martina: Čtou! Odmalička! A číst budou!

Lucka: Obrazkové knihy zatím naštěstí stále vedou nad YouTube. (smích)